

Publicerad 2012-04-30 01:21 av Hannah Söderberg

Smärtan är värre när du inte är här

Precis som du, precis som jag

Vi håller i ett rosa handtag

Frågan är nu den, kommer vi leta oss hem?

Jag känner mig ledsen när jag tänker på dig

Du och jag, vi hade liksom en grej

Jag känner mig inte ledsen för att du sårat mig

Tvärtom, du väckte allt det där inom mig

"Så minns jag dig, som en person som aldrig gjort mig besviken"

Passar bra här, du höll ihop mig då jag föll isär

De få gångerna jag sett dig i stan är det som att jag halkat på en gul banan

Du gör mig glad, du gör mig hel

Du betyder en hel del

Du var min bästa vän, du var verkligen det

Jag vill säga är, men då skulle jag ljuga...

Skulle jag inte det?

Tänker du på mig någon gång ibland?

Undrar du vad jag gör, om jag håller någon i hand?

Jag tänker ofta på dig, men det vet du nog redan om

Det känns som att du läser mina tankar, även när jag redan vänt mig om

Jag skickade ett sms till dig här om dagen, du svarade inte

Men det visste jag väl

30 april, är det just nu

Vi har inte träffats på ett tag

Jag håller inne mitt andetag

För jag väntar här på dig, för mig finns bara du

Men du kanske har glömt vem jag är?

Jag är kluven, itu

Jag gömmer mig bakom tiden, jag står där den står still

Kolla du en extra gång, jag vet att du vill

Jag väntar här på dig, du min bästa vän
Du hade nog gjort detsamma för mig

Jag tror att du kände detsamma för mig, förut
Men tiden har sprungit ifrån oss

Jag väntar på dig där tiden står still,
Jag kan stå här så länge du vill

Leta dock varsamt när du väl söker mig

Jag föll redan förra gången du lämnade mig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hannah Söderberg med Poeter.se id #35513 innehar upphovsrätten